

1941 febr. 14.

MAGYAR KÖNYVTÁR
M 3 12/199
E-1 1981 94

Erdélyi képviselők felszólalása a gazdasági expozé vitájában a képviselőház csütörtöki ülésén

vek szerint történő rendezéséhez a miniszter támogatását kérje. A küldöttség, amelyben résztvett **Böncos Miklós** árvízvédelmi kormánybiztos, dr. **Tukats Sándor**, dr. **Baresay Akos** és **Kiss Endre** főispán, **Szedes János** csongrádi képviselő, dr. **Páfy József** szegedi és dr. **Katona Mihály** kiskunhalasi polgármester, valamint **Kogutowicz Károly** egyetemi tanár, csütörtökön délelőtt jelent meg a földművelésügyi miniszter előtt.

Vitéz gróf **Teleki Mihály** memorendumot nyújtott át a földművelésügyi miniszternek és ebben megfelelő összeg rendelkezésre bocsátását kérte az **Udránszky-féle terv megvalósításához**. Kérte továbbá, hogy az árvíz sújtotta gazdák részére száznapos tengeri és kölesvetőmagot utaljon ki a minisztérium, azokon a részeken pedig, ahol az árvíz a gyümölcsösöket elpusztította, összel kedvezményes, vagy ingyenes gyümölcsesegeteket osszanak ki.

Báró Bánffy Dániel földművelésügyi miniszter közölte a küldöttséggel, hogy az előterjesztett kérelmek gyakorlati elintézése folyamatban van és megfelelő anyagi támogatásról is gondoskodik történik.

A kisteleki árvíz

Rendkívül súlyos az árvízveszély a szomszédos Kisteleken is. Dr. **Tóth Pál** főjegyző információja szerint az idén már 52 lakóház dől össze az árvíz következtében és 270 házal az összeomlás veszélye fenyegeti, úgyhogy nap-nap után mind több családot kell kitelepíteni a veszélyes házakból. A kisteleki elemi népiskola épülete is olyan veszedelmes állapotban van, hogy a tanítást már nem is lehet abban folytatni és az iskola 800 növendéke most a polgári iskola épületébe jár, ahol a délutáni órákban van tanítás. Délelőtt a polgárista tanulók, délután az elemisták tanulnak az iskolában. Az elemi iskola épületét felcserélték, de féltik, hogy az épület összeomlik. Az iskola a falu közepén van, a templom közelében, a talajvíz már a falu belső részén épített lakóházakat is veszélyeztet. Kistelek és Szeged között a nemzetközi autótú egyrészt is veszélyeztetik már a víz, úgyhogy munkásokat rendeltek ki a bajok orvoslására ezen a szakaszon.

— Kettőezer a lakóházak száma Kisteleken — mondotta **Tóth Pál** főjegyző — de ha idejében nem érkezik megfelelő segítség, féltik, hogy a lakóházak háromnegyedrészre összeomlik. A súlyos helyzetet Kistelek község elöljárósága feltárta illetékes helyen és reméljük, hogy a kormányzat az általános árvízvédekezési programjában Kisteleket is megfogja menteni a súlyos árvíz bajoktól.

Budapest, február 13. A képviselőház csütörtöki ülésén folytatta a pénzügyminiszter programja feletti vitát.

Csoór Lajos kamatmentes hitel nyújtását kérte a pénzügyminisztertől a mezőgazdaság részére. A vasuti tarifát egységesíteni kell.

Piukovich József kijelentette, hogy partállásánál fogva a pénzügyminiszter programját nem tartja alkalmasnak az ország jólétének emelésére.

Szakáts Pál Oroszország és Németország példáját hozta fel annak bizonyítására, hogy a munkaerő értékének helyes felismerése egy jobb termelési rend kialakulásához vezet. Ezeket a rendszereket azonban nem lehet változtatás nélkül átvenni. Számolni kell a magyar nép szabadság-szeretetével és individualista hajlamával.

Vajna Gábor konkrét terveket sürgetett. **Gróf Bethlen László** erdélyi szempontból foglalkozott a programmal. A felszabadult erdélyi részek magyarjai szíves-lelkesen akarnak bekapcsolódni az országépítés munkájába. Felsorolta az erdélyrészi gazdasági feladatokat. Újra be kell fásítani a kopár hegyoldalakat, a Székely-

földön és Partiumban tagosítani kell, szükség van tejipari szakiskolára, faldaráló üzemek létesítésére, végül megfelelő tenyészanyagot kell gondoskodni. A háziipar szerepe Erdélyben különösen fontos. Hitelekkel kell folyósítani a kisipar számára is. Felszólalását azzal fejezte be, hogy bizalommal van a kormány iránt.

Maróthy Károly kifogásolta, hogy a gazdasági csúcsminiszter programja nem tartalmazott konkrét terveket.

Bálint József rámutatott arra, hogy örömmel fogadják az erdélyi képviselők a gazdasági csúcsminiszter expozéját. Hangoztatta, hogy a magyar gazdasági életet az új kor követelményének megfelelően úgy kell átalakítani, hogy az Európa és a nemzet szempontjából egyaránt megfeleljen.

Pándy Antal a vízi energiák nagyszabású kihasználását sürgette. Felvetette a gondolatot, hogy a háború befejezése után a hajólérral kapcsolatos óriási konjunktura következhet be. Mindenképpen hozzá kell fogni a hajóépítéshez.

Az elnök ezután a vitát félbeszakította, a Ház legközelebbi ülését pénteken délelőtt tartja.

Juhász Gyula-utca

Szegeden tehát nem lesz **Juhász Gyula-utca**, egyelőre. A törvényhatóság közgyűlése tegnapi ülésén lelkes felbuzdulással szükségesnek tartotta kimondani, hogy „nem óhajtja tárgyalni” azt az indítványt, amely arra hívta fel a város parlamentjét, hogy pótolja végre mulasztását és egyik utcájának nevét ajánlja fel a szegedi költő emlékének. Bennünket ebben a kérdésben nem vezethet annak mérlegelése, hogy ki, vagy melyik párt padsorából tartották szükségesnek és időszereinek benyújtani a közgyűlésnek a tárgyalni sem óhajtott indítványt. Bennünket és a magyar föld, a magyar ének és a magyar művészet minden hívőjét ebben a kérdésben csak egy szempont vezetheti, hogy méltó módon, ha elkésetten is, de végre megörökíttessék Szeged utcáin az a költő, aki a legtisztábban és a legnemesebb magyar művészettel adott hangot az új magyar irodalomban Szeged hangjának, tájának és lelkének, — csak az a szempont vezethet, hogy **Juhász Gyula** nem csak szülővárosa Szeged, de ennek a földnek és ennek a tájéknak **Tömörkény István** és **Móra Ferenc** mellett legnagyobb fia és legnemesebb művésze, aki balsorsos, kálváriás életén át szinte tékozló gazdagsággal mindig csak adott és ajándékozott Szegednek és számára helyet teremtett a magyar lírában, megszólaltatta Szeged hangját a nagy magyar zenekarban.

Kár és fölösleges volna ma már vitakozni arról, hogy mit képvisel **Juhász Gyula** költészetét az új magyar irodalomban, az irodalomtörténet már régen kijelölte helyét és tanítja örök időkre szólóan művészetét **Ady Endre**, **Babits Mihály**, **Dutka Akos**, a többi holnapos költő és **Kosztolányi Dezső** mellett. Ezek a költők nem tették mást, minthogy új hangot és új korszakot teremtettek a magyar líra történetében és ebben egyik legelső és legnemesebb fejezet **Juhász Gyula** nevével kapcsolódik össze. De Szeged törvényhatósága nem óhajtja tárgyalni azt az indítványt, amely emlékének megörökítéséről szolt. Szeged ismét beigazolta, hogy az emlékezést ismét átengedi — az ismeretlen magyar olvasónak, amely egyszer már megfelelt a csipkés torony feledékenységére akkor, amikor minden hivatalos határozat és minden hatósági elhatározás nélkül, csak éppen a szívre és a lelkiismeretére

hallgatva „Móra-parknak” nevezte el azt a kert, amelynek megvalósulása a szegedi búzamezők énekesének köszönhető és amelynek tavaszi virágai fölött egy életet töltött el a magyar szó és a magyar gondolat szerelmesen szép ápolásában **Móra Ferenc**. Meg vagyunk győződve arról, hogy egykor még rösteini, nagyon szégyelni fogja a nemes törvényhatósági közgyűlés, amiért nem kívánt foglalkozni **Juhász Gyula** szegedi utcájával.

A szegedi közgyűlés há maradt önmagához és átengedte nemcsak a **Juhász Gyula-utca**-t, de ügydőltszik a szegedi költőt is — **Váradnak**. Mert **Nagyvárad** a visszatérés első lázas és zűrzavaros perceiben is módot talált arra, hogy emlékezzen a holnapos időkre és már hetek óta **Juhász Gyula-utca** hirdeti a holnaposok városában, hogy a szegedi költő néhány éve falai között töltött. De **Várad**, mint annyi másban, most is hiába küld figyelmeztetést Szeged felé. A csipkés torony nem hallja meg az peceparti üzenetet. Nem akar tudni költőjéről. Tékozlóan és könnyelműen átengedi **Váradnak**, mint a olyan bőségben volnánk a szegedi művészeknek... mintha nem volna a nemes városnak elsőrendű kötelessége, hogy mulhatatlanul megőrizze a maradványságnak azon kevesek emlékét, akik innen valók, erről a finom és könnyű homokról és akik beirták Szeged nevét a magyarság történelmébe. De hiszen igaz, majd elfelejtettük, miért is kellene utcát elnevezni **Juhász Gyula** nevével, — hiszen **Juhász Gyula** csak költő volt, senki, nem tudott mást, csak énekelni...”

A városatyák bizonyára rá fognak majd emlékezni, hogy milyen tékozló könnyűséggel utasították el **Juhász Gyula** utcáját. A párolgó bürgepaprikás talán megbocsájtott volna néhány peányi vacsora-késést... Hiszük és tudjuk, hogy a szegedi törvényhatóság csak egyelőre nem kívánt tudni a **Juhász Gyula-utca**-ról és hamarosan rábörd majd a párolgó vacsora ízében jelentkező könnyelmű túrelmetlenségének piruló hibájára. Addig pedig a magyar szó és a magyar művészet minden híve fájdalomosan és mélyen szégyeli magát...

Párisi Nagy Áruház Rt. Szeged (Csekonics és Kiss-utca sarok)

NŐI DIVATÁRUK:	
Divat női zsebkendő	—28
Divat női aprópénztárca	—28
Mousslin zsebkendő	—48
Marabu kalaptoll	—58
Oves harisnyatartó	—98
Nanszu melltartó	—98
Női zippzárás erszény	—98
Krepdesin műselyem női ruhagaték	P 1.08
Női műselyem harisnya	P 1.28
Női trikó bélelt kesztyű	P 1.58
Sármöz női nadrág	P 1.48
Női trikó kesztyű bélelttel	P 1.38
Mousslin sál	P 1.78
Négysarkos divat sál	P 1.78
Divat női retikül	P 1.98
Divat női kapucni	P 2.08
Divat női turbán	P 2.18
Női filz kalap	P 2.98
Női műselyem combiné	P 3.18
Divat női bársony sapka	P 3.98
Divat női bőrkésztyű	P 5.28
Női kloty arnyó	P 6.28

HAJTÓKA...?